

På jagt efter fortiden

FLYGTNINGELEJR: Ladelund Efterskole husede soldater og flygtninge i krigsårene, men historien er stort set gået i glemmebogen.

Af **Steen Rasmussen**,
tlf. 7211 4262, sra@jv.dk

LADELUND: For 30 år siden begyndte Rudi Pies Christiansen at grave i sin fortid, men der findes åbenbart ingen skriftlige kilder om flygtningelejren i Ladelund.

Der gik først hul på bylden, da han her på siden læste om Christel Büchner fra Lübeck, der 18-årig gammel kom til lejren med sin mor i 1945. Grundlovsdag var hun for første gang i 60 år på besøg på skolen og fortalte sin historie til JydskeVestkysten.

Rudi Pies Christiansen kontaktede samme dag, artiklen var i avisen, Christel Büchner, der boede på hotel med sin søn i Ribe. Hun havde et billede af en lille dreng fra Kalvslund, som hun havde strikket strømper til. Rudi Pies Christiansen genkendte

drengen på øjnene. De var begge blevet udlært snedkere i 1960'erne. Drengen, der nu er en voksen mand på godt 60 år, har haft besøg af Rudi Pies Christiansen, og han genkendte straks billedet, men han havde ingen erindring om pigen med strømperne. Nu vil han tage kontakt til hende.

– På Ladelund var forstander Steffen Pedersen så venlig at forære mig skolens årsskrifter fra '45 og '46, men det eneste, der står der, er, at der var cirka 100 flygtninge indkvarteret i Havehuset, som elevfløjen kaldes. Det er alt.

Faderens navn

– Man siger ofte, at danskerne ikke behandlede flygtningene godt, og at der ikke var kontakt, men det gjorde de i al fald i Kalvslund. Beboerne sørgede for, at flygtningene

FAKTA

PIES RIMER PÅ FRED

Melleminnavnet Pies har ingen nogen sinde kunne forklare. Rudi Pies Christiansens mor var indlagt på lazaret og ikke med til dåben. Måske er det den tyske feltpræsts kommentar til verdenssituationen i august 1945, nemlig en fortyskning af det engelske ord peace - fred. I dag lever melleminnavnet videre i familien hos børn og børnebørn.

fik nok at spise, og Christel strikkede så sokker til gengæld.

Rudi Pies Christiansen er blevet meget klogere på sin fortid, men der er dog ét emne, som han lader ligge. Han kender sin fars navn, men har aldrig forsøgt at finde ham.

– Det har ingen interesse, fastslår han i en erkendelse af, at hans biologiske far heller ikke har opsøgt ham.